

Naturskyddsföreningen

Kristianstad & Bromölla

100 år

1921-2021

jubileumsnummer

Naturskyddsföreningen – Din trygga gemenskap in i en osäker framtid

När nyhetsflödet sväller över av tuffa besked om planetens framtid, så brukar jag hitta tröst i att vi är många. Många människor, Jordan över, som offerar av sin tid och kraft. Att vi tillsammans kan ändra på strömningar. Få samhället att fokusera på det viktiga.

Jag skulle nog ha känt mig rätt tom och ensam om inte Naturskyddsföreningen fanns till. Varför det? För att föreningen i över 100 år har samlat in kunskap som jag lutar mig mot. Skulle jag tveka i någon som helst fråga kan jag läsa 100 års samlad kunskap i policydokument, fråga någon på rikskansliet eller i de forum som finns inom föreningen. Det är en trygghet. Och en gemenskap som tar oss vidare framåt i kampen för ett hållbart samhälle.

Som förening behövs vi mer än någonsin. Alla ropar efter hållbarhet och vi har många av svaren och jobbar på att ta fram fler. Vi behövs för att påverka beslutsfattare att ta de kloka, hållbara besluten. Där företag och myndigheter bryr sig mest om image – bryr vi oss om konkret konstruktiv djupgående systemförändring. Omställning. Gör om. Gör rätt. Jag är övertygat om att det just nu redan pågår ett stort skifte. Långsamt och stegvist. Det började med Greta som satte tändstickan till en brasa och den gick som en löpeld över hela världen. Efter att miljoner barn strejkat på gatorna förstod våra makthavare att något höll på att hända. Den välsmorda tillväxtmaskinen blev ifrågasatt. Av barn. Av framtidens vuxna. För att de ser den framtid som väntar dem. En orättvis och dålig framtid. Som orsakas av dagens system.

Vi behövs också för att rädda vår natur. I Kristianstads och Bromöllas kommuner finns det hotade arter som håller på att försvinna helt. Ska vi bara titta på medan det händer? Det sjätte massutdöendet pågår och

vi kan faktiskt rädda många arter innan det är oåterkalleligt för sent. Även om det har skapats en hel del naturreservat, våtmarker och sandmiljöer inom de närmsta åren, så finns hoten kvar. Den storskaliga besprutningen på åkermark dödar tills exempel många av våra livsviktiga pollinerare. Andra arter behöver fler värdväxter, flera gröna korridorer, mer död ved.

Vi behövs också i opinionen. Inte enbart som viktig och seriös remissinstans, utan genom media visar vi att vi granskar och håller koll på vad beslutsfattare gör och inte gör. Här finns mycket att ta tag i för den som vill hjälpa till för en bättre värld. Det är en ständig kamp att säkra de gröna delarna av Kristianstads stad från exploatering. Stadsnära natur, även enskilda träd, är viktiga för oss som människor. Vi mår bättre, träden svalkar under sommarhettan i ett allt varmare klimat, och träd och natur påminner oss om vårt beroende av naturen. Att vi får mat, vatten, material från naturen. Tacksamhet gentemot naturen, är en känsla som jag rekommenderar alla att bejaka.

Vi är i en tid där vi inte kan vänta längre. De nästa åren blir avgörande för de stora skrämmande frågorna om både klimat och massutrotning. Därför vill vi göra vad som står i vår makt. Vi behövs – men vi behöver också dig och ditt stöd eller ideella arbete.

Välkommen!

Rune Stenholm Jakobsen

Kristianstads Naturskyddsförenings historia: de första 50 åren

Kristianstad vid tiden för föreningens grundande

Den lokala naturskyddsföreningen bildades för att skydda fågellivet längs Helgeå mot jakt. Kristianstads Naturskyddsförening bildades 27 april 1921 av ett trettiotal intresserade. En styrelse om 10 personer tillsattes och ordförande blev Fritz Sommar Bruzelius, officer vid Norra Skånska Infanteriregementet. Sekreterare var Axel Fredrik (Fritz) Berg von Linde, officer på samma regemente.

Ordförande mellan 1921 och 1969

1921- 1937	Fritz Sommar Bruzelius
1937-1940	Axel Fredrik (Fritz) Berg von Linde
1940-1943	Friherre Otto Palmstierna
1943-1960	Borgmästare Einar Dörning
1960-1961	Jägmästare Einar Friesendorff
1961-1969	Läroverksadjunkt Åke Uddling
1969-1977	Brita Stenström

Föreningen arrenderade redan 1921 jaktarrendet för större delen av Härlövs ängar mot en avgift av 250 kr per år. Föreningen fick också tillgång till Östra Skånes Järnvägs ABs områden utmed ån och Kvarnbolagets område vid Barbacka. 1922 fick föreningen dispositionsrätt till Överstens ö i Tivoliparken och 1925 jakträtten på kommunens områden på Isternäset, utmed Helgeån och i Björket. Under åren 1949-1964 arrenderade föreningen också delar av Håslövs ängar vid Hammarsjön. Föreningen hade till en början en tillsynschef över sina skyddsområden. 1933 beslöts att i stället ha en jaktvårdspolis. 1969 övertog stadens hälsovårdsnämnd sådan tillsyn.

Föreningen lät anlägga skyddsplanteringar och häcknings-platser på sina skyddsområden. Man utfodrade fåglar under vintern och 1962 tog man initiativ till att hålla vattnet öppet i Helgeån med hjälp av tryckluft. På förslag av föreningen byggdes också ett par fågeltorn, 1962 vid Udden och 1964 vid Näsbyfält.

En av de första åtgärderna som styrelsen gjorde var att begära fridlysning av svanarna inom Kristianstads län, vilket fick till följd att de snart fridlystes i hela landet. Man medverkade också till skydd av bland annat blåkråka, kungsfiskare och brushane samt att jakten på änder och gäss förkortades.

1939 köpte man tio svarta storkar från Hagenbecks Zoo i Hamburg för att försöka föröka dem i ett hägn på Ekenabben. Tanken var att återinföra arten till Sverige, men projektet misslyckades tyvärr eftersom alla storkarna vid obduktion visade sig vara hannar.

När Einar Dörning blev ordförande 1943 önskade han att föreningens verksamhet skulle breddas från främst fågelskydd till mera allmänt naturskydd, och detta underströks i de nya stadgar som antogs år 1950.

Föreningens femtioårsjubileum firades år 1971 och texten ovan är ett sammandrag av museichef Torsten Anderssons artikel i *Kring Helge å* (1971).

Naturskyddsföreningen i Kristianstad och Bromöllas historia: 1971- 2021

Sammanfattad av Christer Neideman

Kristianstads Naturskyddsförening grundades 1921 och firade alltså 50-årsjubileum år 1971. Ordförande då var Brita Stenström och Sture Jönsson var både sekreterare och kassör. Sture Jönsson var med i styrelsen i 45 år och startade dessutom riksföreningen *Katastrofhjälp-Fåglar-Vilt* (KFV).

Föreningen har under de senaste femtio åren utvecklats mot mer gräsrotsarbete. Tidigare besattes styrelsen delvis av personer som var med i kraft av sitt ämbete t.ex. borgmästaren eller stadsträdgårdsmästaren. Inriktningen var nu i stället att på ett bättre sätt nå fram till och engagera "vanligt folk". För femtio år sedan var Brita Stenström ensam kvinna i styrelsen, medan år 2020 var hälften av styrelsens ledamöter kvinnor.

Föreningen var från början helt självständig men samtidigt som Skånes Naturvårdsförbund blev länsförbund i Naturskydds-föreningen år 1978, blev föreningen en krets (lokalförening) inom Naturskydds-föreningen. Samtidigt har föreningen breddat sin verksamhet först från enbart naturskydd till aktiv naturvård och sedan till allt fler områden inom miljöskydd och miljövård.

Föreningens dekal ritades av Göran Vägren och visar tre arter som är symboler för den biologiska mångfalden i Kristianstads kommun: gullstånds, svarttärna och strandpadda.

Några viktiga delar av föreningens verksamhet: Annandagjulpromenaderna

Föreningen har ordnat Annandagjulpromenader åtminstone sedan år 1973. Från början leddes de av styrelsemedlemmen och läroverksadjunkten Åke Uddling och 1981-1999 av författaren och radio/TV-profilen Jan Danielsson. Eftersom Jan var välkänd från media lockade han många deltagare och rekordet slogs 1992 då ungefär 200 deltagare vandrade över Lillö till Araslövsjöns södra del och bland annat fick se kungsfiskare. Från år 2000 leddes vandringarna av Christer Neideman och under senare år har Evert Valfridsson från Nordöstra Skånes Fågelklubb också hjälpt till med guidningen. Oftast har vandringarna gått på Linnérundan över Isternäset och Lillö eller söderut mot Ekenabben vid Hammarsjön.

Vi brukar räkna antalet sedda fågelarter och största antalet, 45 arter, sågs 2018 vid Ekenabben och milt väder. Minsta antalet, endast 10

fågelarter, sågs vid Lingenäset / Araslövsjön 2001 under en vinter med is och snö. Största antalet blommande växter var 24 arter 2006 vid en vandring till Lägsta Punkten. Lägsta antalet blommande är noll vilket blev fallet t.ex. den kalla och snörika julhelgen 2010, då Linnérundan var oframkomlig och vi fick hålla oss på plogade gator.

Floravård

Göknäcklar en av orkidéarterna på Mosslunda

Kjell-Arne Olsson, Torgny Roosvall och Kenth Ljungberg startade floravårdsgruppen som samarbetar med Lunds Botaniska Förening och har lett botaniska vandringar och studiecirkel åtminstone sedan 1983. Gruppen har deltagit i arbetet med flera åtgärdsprogram för t.ex. fältnocka och kärnocka och tagit initiativ till att skydda de botaniskt intressanta områdena Mosslunda och Gyetorp.

Mosslunda

Kommunen planerade att lägga en avfallsanläggning på området under 1980-talet. Den nybildade floravårdsgruppen inventerade floran och sökte skydda området från exploatering. Floravårdsgruppen arbetade hårt med röjningar av rikkärret under många år. Området blev kommunalt naturreservat 2017.

Gyetorp

Föreningen har gjort årliga rönjningar i det orkidérika rikkärret från 2002. Ett fyraårigt LONA-projekt startades tillsammans med kommunen 2011 för att inventera och röja Gyetorpskärret, inklusive ett tvåårigt projekt med två Fas3-anställda. Området blev naturreservat 2020.

Fågelskydd

Föreningen bildades med syfte att skydda fågellivet vid Helge å och detta arbete har fortsatt på flera sätt under de senaste årtiondena, delvis i samarbete med Nordöstra Skånes Fågelklubb.

Örnmatning

När havsörnen hotade att försvinna som svensk häckfågel påbörjades vintermatning med strupar och lungor från Scan för att öka ungfåglarnas överlevnad. Matningen i Vattenriket vid först Araslövsjön och sedan Hammarsjön startades vintern 1968-69 av Christer Neideman, det vill säga redan innan Naturskydds-föreningens projekt Havsörn startade. Matningen övertogs på 2000-talet av Patrik Olofsson fram till 2010. Lars Jarnemo med familj har matat örnar vid Tostebergakusten från 1977 fram till idag. Havsörnen häckar idag med flera par inom vårt område.

Flyttning av duvhökar

Ringmärkning och flyttning av duvhökar som fångats i hökburar vid gods med fasanuppfödning i Kristianstadstrakten gjordes från 1981 till 2012. De första två åren sköttes flyttningen av Jan Danielsson därefter av Christer Neideman och Greger Flyckt från Fågelklubben.

Sammanlagt flyttades 3 030 duvhökar under 33 år.

Vit stork

Storken häckade i våra trakter fram till 1941 då det sista paret försvann från Lillö Kungsgård. Föreningen var med och startade storkhägnet i Viby år 1993. Hägnet kom senare att ingå i det skånska Storkprojektet. Storkar har också släppts ut vid Pulken och Lillö. Ett utsläppshägn fanns i Härnestad 2010-2015, och flyttades till Hovby år 2016-2020. Storken häckade med 9 friflygande par som fick 15 ungar inom Vattenriket år 2020.

Miljöfrågor

Sopförbränningsdebatten

År 1982 planerade Kristianstad kommun att bygga en anläggning för sopförbränning. Vi skrev till koncessionsnämnden för miljöskydd och påpekade miljörisker med utsläpp av tungmetaller, dioxin m.m. Koncessionsnämnden och senare regeringen tillät dock projektet. Föreningen föreslog 1986 ett miljövänligt fjärrvärmesystem med

metangasutvinning och värmepumpar kompletterat med bibränsleeldning under vintern.

Frågan uppmärksammades stort i alla lokaltidningar, Radio Kristianstad och Sydnytt på TV. År 1987 gjorde Länsmuseum utställningen *Stoppa sopförbränningen*. En aktionsgrupp mot sopförbränningen bildades och ordnade två välbesökta paneldebatter. När vi fick veta att kommunalråden inte tänkte komma på den ena debatten, riggade vi i stället upp några hösäckar på podiet.

En vecka innan beslutet startades en namninsamling mot sopförbränningen, som på en vecka fick 6 000 namnunderskrifter. Kommunen bordlade beslutet och startade en informationskampanj via annonser. Namninsamlingen samlade in ytterligare 11 000 underskrifter. Kommunen avtog en motion om folkomröstning och lade i stället ut förslag på 12 olika platser för soptippar i olika delar av kommunen.

Föreningen var med på alla informationsmötena för att neutralisera denna skrämpropaganda. Under hösten ändrade slutligen kommunalrådet Bo Björnsson (C) åsikt och projektet stoppades. Resultatet blev att bestämmelserna för sopförbränningsanläggningar skärptes, utsläppen minskade och systematisk källsortering och återvinning infördes.

Kristianstad började 1989 utvinna biogas (deponigas) ur Härlövsängartippen och byggde så småningom även en stor biogasanläggning i Karpalund. Fjärrvärmeverket döptes om till *Allöverket* och första etappen drevs av deponigas, som 1994 kompletterades med ett fliseldat kraftvärmeverk, som producerar både el och fjärrvärme. Det har senare kompletterats med rökgaskondensering för att kunna dra nytta av rökgasernas värme, som annars försvinner ut i luften.

Idag har fjärrvärmeledningarna byggts ut ända till Åhus. Som en följd av detta har Kristianstad kommun fått flera utmärkelser för sitt lyckade arbete att minska användningen av fossila bränslen och utsläppen av växthusgaser.

Vindkraften

Ett av de första vindkraftverken i Kristianstads kommun var det föreningsägda *Legevind*, som byggdes 1996 med viss hjälp av det kommunala elbolaget. År 2008 antog kommunen en vindbruksplan som syftar till att öka produktionen av lokalt producerad, miljövänlig el. Men det bildades snart en högljudd, lokal opinion som försökte stoppa utbyggnaden av vindkraft.

En stor debatt utbröt om anläggningen av en vindkraftspark i skogarna vid Maltesholm. Vissa politiker ville använda det kommunala vetot för att helt stoppa utbyggnaden. Naturskyddsföreningen engagerade sig för försvara utbyggnaden av miljövänlig och förnyelsebar energi och det fördes en intensiv debatt på insändarsidorna. Slutresultatet blev att vindkraftsparken minskades från 28 till 18 verk och att flera andra planerade projekt på Linderödsåsen stoppades.

Traktens största vindkraftprojekt *Taggen* i Hanöbukten fick till en början ett bättre mottagande och fick också miljötillstånd från Miljödomstolen. Men eftersom vindkraft till havs är dyrt låg projektet länge i malpåse. När tekniken och ekonomin förbättrats ansökte Vattenfall om att öka vindkraftverkens storlek och höjd. Men inför valet 2018 utbröt en lokal folkstorm i Åhustrakten underblåst av felaktiga fotografier och vilseledande uppgifter i insändare.

Tyvärr skrämde de flesta kommunpolitikerna av detta och tidningen hjälpte till att stjälpa projektet genom att ta in vårt svar på de felaktiga påståenden dagen *efter* valdagen. När kommunen utnyttjat sitt veto fanns en chans att i stället bygga *Taggen* på Sölvesborgs kommuns vatten. Men projektet stoppades definitivt då Försvaret, som tidigare varit positivt, plötsligt ändrade ståndpunkt och sade nej.

Klimatet

Inför kärnkraftsomröstningen 1980 var växthuseffekten och klimatförändringarna väl kända. Föreningen vill ha ett uthålligt energisystem helt byggt på förnybara energikällor som drivs av solen dvs vattenkraft, vindkraft, bioenergi och solenergi. Klimatfrågorna blev ännu viktigare efter Riokonferensen 1992, men de globala utsläppen har ändå hela tiden ökat. Sverige har bättre förutsättningar än de flesta andra länder och Kristianstads kommun har delvis tack vare vår förening minskat de fossila utsläppen kraftigt.

Föreningen har flitigt deltagit i debatten för att stödja klimatforskarna och FNs klimatpanel och för att motarbeta felaktig information. Det återstår trots detta mycket arbete för att helt sluta använda fossila bränslen både lokalt, nationellt och globalt. Tack vare Greta Thunberg och *Fridays For Future* (FFF) har trycket i klimatdebatten ökat under de senaste åren och föreningen samarbetar nu med FFF. Föreningen hoppas också att kunna minska de lokala utsläppen genom att delta i kommunens samrådsgrupp för klimatet.

Framtiden

Föreningen har utvecklats till att arbeta på många fronter. Vi har lyckats med vissa projekt till exempel att få tillbaka havsörnen och skydda viktiga delar av Vattenriket. Men exploatering av naturen fortsätter och nya hot och nya miljöproblem hotar att dyka upp både lokalt och globalt.

Framtidsveckan

Föreningen har deltagit Framtidsveckan i Kristianstad sedan år 2014. Målet är att nå Agenda 2030:s 17 globala mål för hållbar utveckling. Framtidsveckan ordnas i september av ideella organisationer,

studieförbund och kommunens Agenda 21. Föreningen har tagit upp många olika miljöfrågor, men fokuserar särskilt på klimatfrågan.

Natursnokarna

Natursnokar är Naturskyddsföreningens barnverksamhet och hos oss ledde Ola och Karin Magntorn denna verksamhet under åren 1996 – 2002. Senare har Anna Stenberg, Emma Andersson och Susanne Söderberg återupptagit verksamheten, som sedan åter legat i malpåse. AnnaMaja Lindblom försöker nu starta verksamheten igen!

Ungdomsföreningen *Fältbiologerna* hade en livlig lokal verksamhet i Kristianstad på 1960- och 1970-talet, men avsomnade så småningom i brist på ledare. Vi hoppas att natursnokarna kan leda till att Fältbiologerna återuppstår med en lokalklubb inom vårt område. Men framförallt att nästa generation tar bättre hand om naturen och miljön, än tidigare generationer har gjort!

Några kronologiska nedslag i historien:

1970-talet: Förurning av sjöar och vattendrag.

Miljögiftsproblem t.ex. kvicksilverförgiftning.

1974 - Strid om pumpkraftverk vid Ivösjön (för att lagra kärnkraftverkens elöverskott).

1975 - Debatt om *Duvhöken - fredlös eller fridlyst* med Hans-Gabriel Trolle-Wachtmeister, Trolle Ljungby. Bussresa till Öland.

1976 - Våtmarksåret. Föreningen var positiv till samgåendet mellan Skånes Naturvårdsförbund och Svenska Naturskyddsföreningen.

1977 - Christer Neideman blir ny ordförande. Föreningen begärde skydd av Siesjö i Bromölla.

1978 - Föreningen blir en krets i Naturskyddsföreningen.

Hälsovårdsnämnden i Kristianstad ville skjuta 1 000 turkduvor. En inventering visade att det fanns endast 254 stycken.

1979 - Naturvårdsverket tillät avskjutning av 100 turkduvor. Föreningen hade under flera år stånd på Kiviks marknad och Maria Magdalena marknad i Åhus för att värva medlemmar.

1980-talet: Energin och kärnkraften diskuteras.

Skogsskador på grund av luftföroreningarna.

1980 - Livlig energidebatt inför kärnkraftsomröstningen. Föreningens första utlandsresa (bortsett från Danmark) gick till Mecklenburgska sjöarna i DDR d.v.s. Östtyskland.

1981 - Naturskyddsföreningen höll riksstämma i Kristianstad.

1982 - Söpfungförbränningsdebatten började - en femårig strid mot kommunen som ville bygga en stor söpfungförbränningsanläggning *Näsbyverket*. Slutligen byggdes istället det biobränsleeldade kraftvärmeverket *Allöverket* på samma plats.

1983 - De första Floravandringarna.

1984 - Föreningen begärde skydd av Mosslandaområdet.

1985 - Föreningen stödde motion om anställning av kommunekolog.

1986 - Floravårdsgruppen presenterade *Skyddsvärda botaniska lokaler i Kristianstadstrakten* - en pärm med fakta som hjälp för naturvårdande myndigheter.

1987 - Skånes Naturvårdsförbunds länsstämma hölls på Bäckaskogs slott. Floravårdsgruppens *Botaniska utflyktsmål i Kristianstads-trakten* trycktes i 3000 ex och tog snart slut. Namninsamling mot söpfungförbränning med 15 000 namn lämnades in och till slut kom beskedet om att det inte blev någon söpfungförbränning.

1988 - Föreningen hade en livaktig insektsgrupp under ledning av Erik Tham. Miljövårdsgruppen bildades. Bussresa till Öland. Utfrågning av politikerna inför valet med 200 åhörare. Studiecirkel och resa till Jämtlandsfjällen.

1989 - Gotlandsresa med 550 sedda växtarter. Allöverkets deponi-gaspanna invigdes. Kristianstads Vattenrike startar i liten skala.

1990-talet: Konsumentpåverkan viktigt: Handla Miljövänligt lanseras.

Klimatfrågan börjar tas på allvar.

1990 - Floravårdsgruppen röjde vid Mosslanda och Gringelstad. Miljövårdsgruppen gjorde informationsbroschyrer om *Tvättmedel* och *Förpackningar*.

1991 - Föreningen bytte namn och stadgar: Naturskyddsföreningen i Kristianstad.

1992 - Föreningens budget pekade på underskott – medlemmarna skänkte drygt 10 000 kr!

1993 - Ett storkhågn i Viby byggdes på initiativ av oss, Fågelklubben och Vattenriket. Medlemmarna skänkte ca 7 500 kr till projektet.

1994 - Föredrag och debatt om EU. Allöverkets biobränsledel togs i bruk.

1995 - Kretsstämman minskade antalet årliga programutskick från tre till två på grund av portokostnaderna. Föreningens första resa till Polen (Biebrzavåtmarkerna och Bialowieskaskogen).

1996 - Föreningens natursnoksgrupp startades av Ola och Karin Magntorn. Föreningens hemsida startades.

1997 - *Jubileumsexkursion* till Möns klint - efter 75 hela verksamhetsår. Föreningen är med i Kristianstads Vattenrikes nybildade samrådsgrupp och i en nybildad *Tranggrupp*.

1999 - Kristianstad kommun går med i "Utmanarkommunerna- Fossilfri kommun" på förslag av föreningen.

2000-talet: Miljöbalken och de svenska miljömålen införs.

2000 - Utvidgning/grävning av Korran i Äspet som kompensation för muddring i Åhus hamn på förslag av föreningen och Fågelklubben.

2002 - Föreningens grodgrupp startades av Anders Hallengren.

2004 - Långresa till Biebrza i östra Polen. Charlotte Wigermo och Christer Håkansson utarbetade *Åtgärdsprogram för bevarande av Kärmocka*, en art som i Sverige endast växer vid Levräsjön. Rójningar i Gyetorskarret och sandstappslokal i Everöd. Föreningen deltar i arbetet med att förnya trådesfloran i Åhus. Två nya groddammar grävdes i Olseröd.

2005 - Naturskyddsföreningen i Skånes årsbok handlade om Kristianstad Vattenrike och skrevs av Patrik Olofsson. UNESCO utsåg Vattenriket till Biosfårområde.

2007 - Långresa till Öland.

2009 - Jubileumsexkursion när riksföreningen fyllde 100 år. Långresa till Biebrza i Polen.

2010-talet: Klimatfrågan blir högaktuell

2010 - Naturum Vattenriket invigs. Ny hemsida. Databasen *Slåndan* med foton på växter, fåglar och djur i vårt område startades. Ett utsläppshägn för storkar byggdes i Härnestad nära Pulken.

2011 - Föreningen och kommunen startar ett fyraårigt LONA-projekt i Gyetorp. Föreningen anställer två Fas3-anställda för att röja i Gyetorskarret under två år.

2013 - Föreningen avstyrkte planerna på handelsområdet C4 Shopping i Hammar.

2014 - Föreningen avstyrkte att Lingenässkolan planerades i ett läge, som strider mot kommunens översiktsplan. Föreningen deltog i Kristianstads första "Framtidsvecka".

2017 - Nya stadgar och nytt namn: **Naturskyddsföreningen i Kristianstad och Bromölla**. Föreningen anser att det bör bildas ett kustvattenråd för Skånes del av Hanöbukten och är kritiska mot planerna på konstgjorda erosionsskydd längs kusten. Kristianstads kommuns klimat- och energistrategi bör skärpas när det gäller effektivare energianvändning och andelen förnybar energi. Vi hjälper till som Tranvärdar vid Pulken.

2018 - Det nya kommunala naturreservatet Mosslunda invigdes på världsmiljödagen den 5 juni. Föreningen kämpade för att vindkraft-parken Taggen i Hanöbukten skulle tillåtas, vilket tyvärr misslyckades.

2019 - Ny kretsordförande: Rune Stenholm Jakobsen. Naturskyddsföreningens rikskonferens hölls i Kristianstad. Klimatdebatten intensifieras och föreningen samarbetar med Fridays for Future. Arbetsgrupper för klimatfrågor och skogsfrågor startas.

2020 - Gyetorp blir naturreservat. Coronapandemin försvårar för alla. Telefonsammanträden och digitala möten blir vanliga. Kristianstads kommun får en samrådsgrupp för klimatet.

2021 - Naturskyddsföreningen i Kristianstad och Bromölla fyller 100 år.

Hur högt har havsnivån stigit om 100 år?

Naturskyddsföreningen
Kristianstad & Bromölla